

πειδὴ αἱ διάφοροι κινήσεις τῆ Ἀέρος ὡπῆ τὰ προ-

17. Λοιπὸν ἡ Ἀρμονία εἶναι μία συμφωνία ὡπῆ εὐρίσκεται μεταξὺ δύο Ἦχων· ἢ σημείων διαφόρων τόνων, εἴτε εἰς τὴν συμφωνίαν, εἴτε εἰς τὴν διαδοχὴν τῆ τόνου, ἣτις ἀρέσκει, καὶ ἠδύνει τὴν ἀκοήν.

18. Ἐπειδὴ ὁ παλμὸς τῶν χορδῶν εἶναι ἐν γένει ἡ αἰτία τῶν Ἦχων· διὰ τῆτο ἡ συνέμπτωσις τῶν χορδῶν εἶναι ὁ λόγος, καὶ τὸ θεμέλιον τῆς Ἀρμονίας· εἰάν εἶναι δύο χορδαὶ A , B , τὸ μῆκος ὡς 3 πρὸς 4, τότε εἶναι φανερὸν, κατὰ τὴν ἐγ. παρατήρησιν, ὅτι εἰς καιρὸν ὡπῆ ἡ χορδὴ A κάμνει τρεῖς παλμοὺς, ἡ χορδὴ B , θέλει κάμει 4 καὶ διὰ τῆτο (ὑποθέττων τας ὅτι ἀρχινῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον) θέλει εἶναι εἰς ἑκάστη εἰς τρεῖς παλμοὺς εἰς τὸ A , καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν τεσσάρων εἰς τὸ B , μία συνέμπτωσις παλμῶν, δηλ. αὐταὶ αἱ χορδαὶ θέλου τελειώσαι, καὶ θέλου ἀρχίσαι ὁμῆ ἑκάστη περιόδου παλμῶν, ἐν ὅσω ἐξακολουθεῖν νὰ κινῶνται· καὶ τῆτο τὰς κάμνει ἀρμονιώδεις ἀναμεταξύτων, καὶ προξενεῖ ἕνα ἠδὺν Ἦχον.

19. Ὅσον περισσότερον αὐταὶ αἱ συνέμπτώσεις εἶναι συχναὶ, τόσον περισσότερον ἡ Ἀρμονία εἶναι ἠδεῖα, καὶ διὰ τῆτο ἡ Μονοτονία εἶναι ὁ ἀ. βαθμὸς τῆς Ἀρμονίας· ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ παλμοὶ ἀρχινῶν, καὶ τελειῶν ὁμῆ, τὸ ὅποῖον ἐκφράζεται διὰ τῆς χέσεως τῆ ἑνός, πρὸς τὸ ἕνα, δηλ. 1:1· ἔπειτα ἡ χέσις τῆ 1:2 εἶναι ἡ ἠδεσάτη, καὶ ἐντελεσάτη Συμφωνία· ὕψερων 2:3. μετὰ ταῦτα ἡ Ἀρμονία δὲν εἶναι τόσον ἐντελής, μήτε ἠδεῖα εἰς τὰς χέσεις 3:4, 4:5, 5:6. ὑπεράνω τῆτων δὲν εἶναι ὑποφερτὴ ἡ Συμφωνία, ἐπειδὴ αἱ συνέμπτώσεις τῶν παλμῶν δὲν εἶναι τόσον συχναὶ.